

Maďarsko a povolební kocovina? Není ani tak otázkou, jestli půjde, ale jak rychle

Popis

Viktor Orbán prohrál v ústředních parlamentních volbách v Maďarsku. Svou porážku téměř den uznal a vítězí z poblahopřál. Tolik k oblíbeným vlnám iktémů eské liberální ulice a frází rychlokvašených expertů a univerzálních analytiků o tom, že v Maďarsku není demokracie, Orbán je fašista apod.

Ústřední téma z Orbánova reálného programu je po 16 letech logické. Konkrétně představa maďarské vlády vybudovat na evropské poměry nebývale pevnou mocenskou systém, který trpí mnoha neduhy a demokratickými deficity, na prvním místě korupce a klientelismem. Sice občas dokázal omezovat vliv nadnárodního kapitálu a bank, ale současně umetal cestu ku domácí oligarchii a ochotně v jejich prospěch oklešoval sociální a pracovní práva Maďarů. Nejspíše chybí v ekonomické oblasti, kdy se lidem v Maďarsku nedávají dobré a po Lotyších a Bulharech mají nejníže kupní sílu v EU, zastíral vypjatou nacionální a konzervativní rétorikou. V tom všem volební vítězství přitom Magyara přinášá naději na pozitivní změnu (strana Tisza má v programu mimo jiné zavedení jednoprocentního majetkového daně z enormních majetků, což Sociální demokracie dlouhodobě prosazuje jako opatření ke snížení extrémních majetkových nerovností v České republice).

Oprostěme-li se ale od barvotiskových pohledů o souboji Orbánova tmavého Zla a Magyarova osvětleného Dobra, které jsou dobré tak pro náležitě vnáky mětinků Milionu chviliek, vidíme mnohem komplikovanější obraz. Přitom Magyar vzešel z Orbánova Fideszu a v mnoha ohledech se tento tovaryš svému dřívějšímu mistrovi a dnešnímu hlavnímu protivníkovi podobá. Fakt, že v kampani nevěchal otevřeně staré říční zpochybnosti Beniových dekretů a hrál na strunu nacionalismu, taky neslibuje nic moc dobrého. A přede vším, mnohost a šířka je nadějí, která si do Magyarů a jeho strany Tisza obyčejně lidé projektují, je tak bezbáňehá, že u povolební kocoviny není ani tak otázkou, jestli půjde, ale jak rychle. A co tohle nevyhnutelné rozčarování přinese pak.

Dnes se ale sluší popřít Maňarsku právo edevším hodnání. Říká se stádo do dalších let právo i provádění naší nezbytných reforem, aby se reálně zlepšil život dolních devíti milionů. Z české perspektivy si právo ejme, aby nadále probíhala intenzivní spolupráce na platformě V4 a její české členské země byly schopny i koordinovaného postupu v rámci EU. A aby dříve neprobíhala minulosti zůstaly pevně pod řípnem.

Na závěr tuzemské douška: Urputně právo ení maňarských vzorů na náje poměry a hledání analogií, jimi si české liberální světy láze rýny z ložské porážky, je směšné a jeho výsledek tomu bude odpovídat: vzbudí se právo ehnané nad je a právo ijde tvrdě náraz na realitu. V české za sebou nemáme 16 let vlády jednoho muže, nýbrž naopak 4 roky chaotické nekompetentní vlády politického soupeře dnešního kabinetu, kterého liberální vzednutí kdysi vyneslo k moci. Nenáze by obdobně společenské kvas v české erpal svou sílu a legitimitu, pář Zdechovských se na tom bude na sociálních sítích chvátit právo iživovat a pak bublina splaskne. Poté české republiky jsou odlišné a její vývoj právo jde jinou cestou.

Jiří Nedved, právo edseda Sociálně demokracie

Datum vytvoření ení

13.04.2026